

عواقب آزار مردم از منظر اسلام / آزار دهنده مومنین مورد لعنت خداست

طبق آیات و روایات آزار بندگان مومن خداوند موجب غضب و عذاب الهی می شود و انجام ندادن این گناه، سبب ایمنی از عذاب و خشم خدایی خواهد بود.

طبق آیات و روایات آزار بندگان مومن خداوند موجب غضب و عذاب الهی می شود و انجام ندادن این گناه، سبب ایمنی از عذاب و خشم خدایی خواهد بود.

خسران و زیان بدی به دیگران از موضوعاتی است که هیچ عاقلی در آن شك و تردیدی ندارد، خصوصا اگر طرف مورد آزار از مومنان و بزرگان دین باشد آثار بسیار خطرناکی را در بر دارد. خداوند در آیه 59 سوره احزاب می فرماید: کسانی که مردان و زنان با ایمان را بدون جهت اذیت کنند، پس در حقیقت بهتان و گناه روشنی را مرتکب شده اند.

همچنین آیه 69 سوره احزاب می فرماید: "ای کسانی که ایمان آورده اید! نباشید مثل کسانی که موسی را اذیت نمودند پس خداوند او را از آنچه گفتند تبریّه فرمود". امت موسی (ع) در حق آن حضرت حرفهایی می زدند و نسبت های ناروایی به آن بزرگوار می دادند، خداوند آنچه را که آنها به ناروا به او نسبت می دادند برای آنها روشن کرد.

متأسفانه تهمت ها و نسب های ناروا همیشه در میان مسلمانان وجود داشته و البته روزی از تمام گفته ها و نسبت های ناروا پرسش خواهد شد. از امام صادق (ع) روایت شده که فرمود: وقتی روز قیامت فرا رسد، منادی ندا در دهد که آزار دهندگان دوستان من کجا هستند؟ دسته ای بیخیزند که در رویشان گوشتی نیست، پس گفته می شود، اینها آن افرادی هستند که مومنین را اذیت نموده و با آنها دشمنی کرده و اظهار عداوت نموده اند و آنان را در دینشان سرزنش کردند سپس فرمان داده شوند که به سوی جهنم روان گردند.

در اسلام بسیار سفارش به احترام و اکرام مومن شده و هیچ کس حق ندارد مومنی را مورد آزار و اذیت قرار دهد، همان طور که در آیات و روایات آمده که پشت سرمومن صحبت کردن غیبت محسوب می شود و در مورد زیان و آزار و اذیت برادران و خواهران دینی وارد شده که آزار بندگان مومن خداوند موجب غضب و عذاب الهی است و باز داشتن آن از آنان سبب ایمنی از عذاب و خشم خدایی خواهد بود. باید متوجه بود که خشم خداوند ناچیز و بی اهمیت نبوده و شوخی بردار هم نمی باشد، غضب الهی چیزی است که پیامبران، از آن وحشتناک و ائمه هدی علیهم السلام از آن گریزانند و شخصی همچون حضرت یحیی (ع) از آن گریان می باشد.

از پیامبر (ص) نقل شده که فرمود: هر که مومنی را اذیت کند، در حقیقت مرا اذیت نموده و کسی که مرا اذیت نماید در حقیقت خدا را اذیت کرده و هر که خدا را اذیت کند، در تورات و انجیل و زبور و فرقان لعن شده است. در روایت دیگری است که لعنت خدا و ملائکه و همه مردم بر او (آزار دهنده مومنان) باد.

وظیفه هر مسلمان بازداشتن شر خویش است از توده انسانها، مخصوصا از اجتماع مسلمین در تمام اوقات بلاخص در ماه مبارک رمضان که ویژگی هایی را در بر دارد، چنان که پیامبر (ع) فرمودند: هر کس در این ماه شر و بدی خود را جلوگیری کند، خداوند از او در قیامت خشم خویش را باز دارد، بلکه طبق بعضی از روایات به طور کلی نتیجه جلوگیری از بدی نسبت به دیگران، محفوظ ماندن از آتش جهنم است.

حضرت موسی(ع) از خدا پرسید بارالها! پاداش کسی که اذیت و آزار خود را از مردم باز دارد و نسبت به آنها خوبی کند، چیست؟ فرمود: ای موسی! آتش او را چنین ندا در دهد هیچ برای من بر تو راهی نیست.